

autoriteter og i meget høj Grad til vor Dømmerstand. Men naar dette er Tilfældet, skulle vi ikke give disse Autoriteter ny Straffemidler, som kunne føre til ny Misbrug af Straf; vi skulle være i meget høj Grad betænkelige derved, og jeg vil i alt Fald meget bestemt afdvare derimod, og jeg tør sige, at mit Parti vil gøre sit til, at dette Forslag ikke bliver til Lov. Det er nemlig saaledes, at den Straffelov, vi have, hjemler Retsautoriteterne endog ret store Straffemidler. Et Menneſte, der slaar et andet, kan blive idømt Bånd og Brød i flere Uger. Den Straffelov, vi have, er af den Art, at der kan idømmes meget haarde og afstrækkende Straffe over Voldsmænd. Men vi have ikke nogen tilsvarende Lov, der sikrer os mod Autoriteternes Misbrug. Der kunde maaske være nok saa god Grund til at sikre os mod disse som mod Voldsmænds Handlinger. — Det er blevet sagt oppe i Lands-tinget under Lovforslagets tidligere Behand-ling, at Hensigten var at beskytte de svagere mod de stærkere. Det har i høj Grad over-raftet mig, at de svage have fundet Beskyt- telse deroppe. Jeg er lidt i Tvivl om, hvorvidt dette er rigtigt, og hvorvidt man rigtig er klar over, hvad man siger, naar man paastaar, at Hensigten er at beskytte de svage, for det første fordi Lovforslaget, som jeg har paavist, er vendt mod Arbejdsstæn- den, hvor de svage som Regel findes, og dernæst fordi en saadan Tendens efter min Mening ikke rigtig ligner Høje i Lands-tinget. Jeg skal tillade mig at fremdrage en Begivenhed, som illustrerer lidt, hvad jeg her har tilladt mig at sige. Høje er bekendt for den Hensynsløshed, hvormed det udøver Valgtryk mod de svage, mod Folk, der ikke kunne forsvare deres politiske Selvstændighed og værgе sig mod Pres og Vold fraoven. For 4—5 Aar siden hændte det, at en Skov- rider Ravn paa Volland henvendte sig til nogle Venstrevælgere og truede dem med Ar- bejdsløshed, hvis de stemte paa en Venstre- mand, altsaa efter deres Overbevisning, og dem, der alligevel stemte efter deres Over- bevisning, affedigede man og gjorde dem saaledes brodløse. Denne Begivenhed vakte en vis Opsigt, og Sagen kom for Højesteret, hvor man fik kendte Skovrideren. Vi have altsaa en Højesteretskendelse for, at det efter vore nuværende Love er tilladt at true en Mand med Brodløshed, hvis han ikke vil give efter og stemme mod sin Overbevisning. Man fik altsaa en Højesteretskendelse for, at saaledes kunde man fare frem mod de svage. Det høje Folketing blev betænkelig derved, og man vedtog et Tillæg til Straffelovens § 113, hvis Hensigt var at beskytte de sva-

ges Valgret mod Misbrug fra Arbejdsgiver- nes Side. Men dette Forslag, som Folke-tinget vedtog, gik til Landstinget, hvor man aldeles hensynsløst har ladet det ligge i 4 Aar uden at gøre noget som helst derved. § 4 Aar har Landstinget slyttet dette Lov- forslag, og jeg er overbevist om, at vi i dette Ting aldrig faa det at se. Her er et illustrerende Eksempel paa, hvorledes det høje Landsting beskytter de svage, hvorledes man fra Højres Side, fra Regeringens Side beskytter de svage. Her er netop et Tilfælde, hvor Folk med Høgenes Styrke, med Besiddelsens Styrke, med Autoritetens Styrke slaar de svage ned. Om to Menneſter stode sammen paa en eller anden Plads, og den ene slaar den anden ned eller den anden den ene ned, er ikke noget, der i høj Grad griber ind i Samfundslivet, men at en enkelt Sam- fundsklasse, at hele Lag af Befolkningen knugende lægger sig paa de underste Klasser, tvinger dem til at handle mod deres Over- bevisning, tager Brodet fra dem, udsulter dem, smider dem fra Hjemmet, det er i Sand- hed Voldshandlinger af oprørende Art. De svage have, da denne Sag var for, ingen Be- skyttere hast i Høje mod Voldshandlinger af saa alvorlig og indgribende Betydning. Derfor tror jeg heller ikke paa det, der er blevet sagt, om, at man ved denne Lov vilde be- skytte de svage. Det er langt snarere Ka- pitalisterne, man vil beskytte. Man vil be- skytte Folk, der i Strejkefældte strabe Rød- set sammen, strabe den daarligste Del af Befolk- ningen, for at udføre Arbejdet i Perioder, hvor Fagforeningsfolk ikke ville udføre Ar- bejdet. Her er ikke Tale om at beskytte de svage, men de rige.

De to Spørgsmaal, jeg endnu vil til- lade mig at røre ved, ere: Hvem vil dette Forslag ramme? Hvorledes vil det virke, naar det bliver til Lov? Som man ved, indeholder Forslaget to ny Bestemmelser, nemlig om Tvangsarbejde og om Bryg- lestraffen. Jeg har tilladt mig at vise, at Bestemmelsen om Tvangsarbejde utvivlsomt vil blive anvendt paa Arbejdsstanden og ikke paa Folk af de højere Samfundskredse, selv om disse gøre sig skyldige i de samme Hand- lingen, som begaas af Arbejdere. Jeg skal her kun nævne et enkelt bestemt Tilfælde. En indflydelsesrig Mand's Sønner blev, som man maaske vil erindre, for nogen Tid siden anholdte for raa, grove Gadevordener, de opførte sig derefter utorrest paa Politi- stationen. Dette medførte, som man maaske ogsaa vil erindre, ikke, at disse to Personer blev straffede, men at to Politibetjente blev affedigede, og at Røjbenhavn's Politidirektor derved gennem indirekte gav sine Politibetjente,